

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Torsten Gejl (ALT)
Torsten.Gejl@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 16. januar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 18 (B 34), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Gejl (ALT).

31. januar 2020

Spørgsmål nr. 18:

”Hvor mange antages at ville øge deres arbejdstid (fra nedsat tid) ved fjernelse af gensidig forsørgerpligt og andre reguleringer i sociale ydelser som følge af ægtefællens indkomst?”

J.nr. 2019 - 7221

Svar:

Beskæftigelsesministeriet har indhentet bidrag til besvarelsen fra Finansministeriet, som jeg henholder mig til.

Finansministeriet oplyser følgende:

”Der tages i besvarelsen udgangspunkt i beregningsgrundlaget for besvarelsen af Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 46 (alm. del) af 5. november 2019, hvori merudgifter af en afskaffelse af afhængighed af partners indtægt i kontanthjælpsydelse samt folke- og førtidspensionen med tilhørende konsekvensændring af fradragsgrænser og aftrapningsprocenter fremgår.

Folkepension og førtidspension

Det skønnes, at det samlede arbejdsudbud ved en afskaffelse af afhængighed af partners indtægt i folke- og førtidspensionen øges svarende til 875 fuldtidspersoner. Heraf kommer ca. 700 fuldtidspersoner fra et øget antal arbejdstimer blandt beskæftigede pensionister (timeeffekten). Den resterende del af arbejdsudbudsvirkningen, svarende til ca. 175 fuldtidspersoner, kommer fra ikke-pensionerede ægtefæller, der i højere grad vil træde ind på arbejdsmarkedet, når det økonomiske incitament hertil øges, jf. tabel 1.

Tabel 1**Arbejdsudbudsvirkning af afskaffelse af afhængighed af partners indtægt i folke- og førtidspension**

	Fuldtidspersoner
Pensionisters timeeffekt	700
- Heraf personer på nedsat tid	275
- Heraf personer på fuld tid	425
Ægtefælles deltagelseeffekt	175
Arbejdsudbud i alt	875

Anm.: Afrundet til nærmeste 25 personer.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af 3,3 pct. stikprøve af befolkningen.

Af den samlede timeeffekt skønnes 40 pct., svarende til ca. 275 fuldtidspersoner, at komme fra, at pensionister på nedsat tid øger deres arbejdstid, mens den resterende del, svarende til 425 fuldtidspersoner, kommer fra at en række pensionister, som i udgangspunktet er fuldtidsbeskæftigede, skønnes at ville øge deres arbejdstid yderligere¹.

Kontanthjælpsydelse

I forbindelse med svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 46 (alm. del) af 5. november 2019 er der skønnet en negativ, strukturel arbejdsudbudsvirkning på ca. 30 mio. kr., svarende til ca. 100 fuldtidspersoner, som følge af afskaffelse af fradrag af indkomst fra evt. ægtefælle i kontanthjælpssystemet.

Denne adfærdsvirkning, som kan henføres til personer, der allerede er i kontanthjælpssystemet, er baseret på en skønnet virkning på varigheden af et gennemsnitligt kontanthjælpsforløb. Adfærdsvirkningen kan således ikke henføres til den enkelte kontanthjælpsmodtager, og det er dermed ikke muligt at opdele faldet i antal arbejdede timer på personer på fuld tid hhv. nedsat tid.

Det skal til den opgjorte adfærdsvirkning endvidere bemærkes, at der er betydelige adfærdsmæssige virkninger, som ikke er indregnet i skønnet over de økonomiske merudgifter ved at fjerne fradrag for ægtefælles indkomst i kontanthjælpssystemet i besvarelsen. Der er ikke skønnet over en positiv adfærdsvirkning ved at personer i beskæftigelse gift med en kontanthjælpsmodtager vil øge deres arbejdstid. Omvendt er der heller ikke skønnet over negative adfærdsvirkninger forbundet med at give en større gruppe af personer adgang til kontanthjælpssystemet.

Der er i besvarelsen set bort fra ovenstående effekter, idet der er betydelig usikkerhed forbundet med skønnet over de umiddelbare økonomiske merudgifter ved at fjerne den gensidige forsørgerpligt i kontanthjælpssystemet. Det skyldes, at det ikke er muligt præcist at afgrænse gruppen af borgere, som i dag ikke modtager

¹ Opdelingen af de arbejdende pensionister på fuld tid og nedsat tid er beregningsteknisk baseret på det præsterede årlige antal arbejdstimer iflg. eIndkomst. Personer på fuld tid er afgrænset til personer med mindst 1.732 præsterede arbejdstimer i 2018, svarende til 90 pct. af 37 timer i 52 uger. Der er således ikke betinget på, hvordan timerne fordeler sig over året, og dermed skelnes der ikke mellem deltids- og delårsarbejde.

kontanthjælpsydelse som følge af ægtefællemodregningen, og potentielt ville tilgå kontanthjælpssystemet efter en afskaffelse af ægtefællemodregningen.”

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard